

I la música?

De música i *musiques*, que deien abans, n'hi ha per tots els gustos i en tots els temps. Stravinsky deia que la música és l'art dels sentiments. Des de les civilitzacions més primitives i llunyanes fins a les manifestacions més actuals, la música ha estat i és, una acompanyant fidel i present tothora en qualsevol àmbit, conreuada des del nivell més popular a als més grans erudits i tant d'una forma volguda com a vegades inconscientment.

La música ens l'anem trobant: a casa, a l'escola, al bar, a la televisió, a qualsevol inauguració o acte institucional, al tren, al constestador telefònic, en una sala d'espera, a tot arreu. Ens la trobem des del cançoner popular que, amb el nostre cas concret, la podem considerar com la llengua musical materna del nostre país i que és la síntesis de tota la saviduria popular del pas dels segles, a qualsevol forma i manifestació dins l'entramat cultural de qualsevol lloc de la nostra societat.

I a la nostra comarca, el Berguedà, on és i com està la música?

Podríem començar parlant des dels grans trobadors com Guillem de Berguedà, però, ara mateix quina és la seva situació i què i qui en porta la batuta?

Dedicar aquest número a parlar-ne, no és pas gratuït, i el conjunt de realitats o mancances ben segur que ho justifiquen, si és que cal buscar una justificació.

Com a quasi tot arreu, al Berguedà trobem un gran ventall d'àmbits musicals. Des de formacions vocals i instrumentals de tot tipus –infantils, juvenils, d'adults, d'avis– estructurades com a corals, cors, orfeons, cors parroquials, cobles, bandes, grups de música moderna, de ball, de cambra, música popular, etc.– són presents en qualsevol gènere i estil, així com Festivals, concursos, edicions i, evidentment, escoles de música, formen i nodreixen una de les bases cultural de la majoria dels nostres pobles.

Podem dir que al Berguedà i tenint en compte tant la seva orografia i demografia com la seva situació econòmica, Déu n'hi do, de la música que si fa i més si tenim en compte com i en quines condicions es realitza moltes vegades.

En una banda d'aquest balanç, en l'actiu, a més de totes les nombroses i valuoses iniciatives culturals esmentades globalment, n'afloren importants i excel·lents realitats: una Coral Polifònica de Puig-reig, que amb un nivell coral d'excepció és una de les principals corals del nostre país i que alhora és l'artífex d'un Festival de Cant Coral a la Catalunya Central que des de fa un pilot d'anys organitza i porta corals vingudes d'arreu del món; unes Nits Musicals de Guardiola de Berguedà, un dels festivals més antics de Catalunya i que ha estat precursor dels nombrosos festivals que, ara, es realitzen arreu; d'un altre festival el Guillem de Berguedà, que tot i els seus quatre anys de vida es consolida com una novedosa oferta d'alt nivell; un Concurs de Piano "Premi Ciutat de Berga", d'àmbit internacional i que

s'ha consolidat dins el panorama musical com un dels més rellevants i que alhora a propiciat la creació d'una editorial berguedana especialitzada en edicions musicals Amalgama edicions, amb una important labor sobretot en l'edició de materials pedagògics i de difusió dels compositors catalans i la música més actual; unes grans figures del moment actual com el jove director d'orquestra Josep Pons, titular de diverses orquestres de primer ordre, tant a nivell català com estatal, o en el camp de la composició Salvador Pueyo, reconeguts i valorats a nivell internacional; grups de rock com els Brams, que ha esdevingut un punt de referència dins el moviment de l'anomenat rock català; luttiers com Guitarras Picado, que exporta les seves creacions arreu del món; i també i dins el camp pedagògic, quatre escoles de música: a Saldes, a Puig-reig i dues a Berga i els nombrosos professionals escampats arreu, configuren a grans trets el ventall musical de la comarca.

I a l'altra banda d'aquest balanç, en el passiu, que hi trobem? Podríem apuntar-ne moltes de coses i moltes d'elles no gens fàcils de corregir donades les característiques pròpies d'una comarca d'interior com la nostra, però moltes d'altres sí ja que la majoria de vegades només depenen de la voluntat o no d'apostar per una societat més equilibrada i més culta i de la ferma convicció que la millor inversió que podem lliurar al nostre futur és la que vagi destinada a les persones que integren la societat en que vivim, encara que, evidentment, és molt menys vistosa i més llarga i lenta que un trist període de quatre anys

Quants cops hem sentit la mateixa cançoneta titulada "per limitacions pressupostàries" i quants projectes s'han esmorçats i han hagut de passar del que tenia de ser un *da capo* a un final *accelerando* per falta de suport.

Un botó de mostra i ben segur el més acusat a la nostra comarca és la incoherent i il·lògica situació que viuen, quasi des de fa vint anys, les dues escoles de música que hi ha Berga. Potser ja és hora que es plantegés d'una vegada per totes posar remei a aquesta situació que, lluny de portar a un gran centre musical que tots i tothom desitja i manifesta, sembla anar perpetuant la conseqüència d'una de les actuacions més nefastes en política cultural d'aquests darrers anys.

Es responsabilitat de tots i en especial dels nostres administradors públics valorar què volem i com ho volem, però, malauradament moltes vegades qualsevol cosa ens distreu i en aspectes musicals cal estar molt atent per no desafinar. Com en qualsevol gran obra musical, que va passant per diferents modulacions, és de desitjar que al final acabi amb un cadència autèntica o amb un acord perfecte major i potser, no haurem ni inaugurat res ni potser enlluernarà, però tindrà tota la consistència que dona cos l'harmonia i el que sí que hi serà, serà la música que ens acompanyarà a un esdevenidor millor.